

[Stauning.]

hævder, at en saa betydelig Gevinst kan indvindes ved en Virksomhed af den omhandlede Art, saa kan det jo ikke være saa forfærdelig længe, inden de i Forhold til, hvad det ellers drejer sig om, beskedne Summer, her er Tale om, maa kunne indvindes. Men det er klart, at denne Side af Sagen, altsaa Anlægget af Isværker og Kølehuse, maa være i Orden, naar Skibet anskaffes, og derfor kan det ikke nytte, at man vil nøjes med den Halvhed at entrere om Skibets Tilvejebringelse, hvis man ikke samtidig sikrer sig, at de Anlæg, der er nødvendige for, at Fangsten kan opbevares, indtil Skibet kommer, ogsaa er til Stede. Derfor er vi gaaet ud fra efter de Forhandlinger, vi har haft, at der vil blive Trang til en Haandsrækning ved Anlægget af disse Værker paa Land, og har ønsket at fremskynde disse Anlæg ved at stille Midler til Raadighed ogsaa hertil, selv om det maaske kun i ringe Grad vil blive en effektiv og varig Støtte, der her tiltrænges.

Det er jo ikke ret længe siden, et Antal Færinger var paa Besøg hernede. De dansede, og man festede for dem, og det var alt sammen i og for sig meget smukt og hyggeligt. Jeg maa tilstaa, at vi for vor Part stod ret skeptiske overfor Værdien af dette Besøg og ikke mindst overfor den ejendommelige Form for national Paavirkning, som man søgte gennem Dans og Musik og Festglæde. Jeg henleder Opmærksomheden paa den Omtale, som dette Færingebesøg har faaet ogsaa andre Steder; ikke mindst gælder det, at Færodansernes Besøg her har faaet en Omtale i den slesvig-holstenske Presse, som det maaske ikke er uden Værdi for os at give Agt paa. Senest finder jeg den 9. Januar, altsaa for faa Dage siden, i Schlesvig-Holsteinische Landeszeitung paa ny en Omtale af Forholdene paa Færøerne og af dette Dansebesøg, hvori man ender med at sige omtrentlig:

„Danmark maa gøre sig store Anstrengelser for at bevare Tilfredsheden ved Tilhørsforholdet til Danmark oppe paa Færøerne.“

Jeg tror ogsaa, at vore Anstrengelser kommer til at give sig Udslag paa anden Maade end i Dansebesøg nu og da. Jeg tror ikke, at der i og for sig er nogen Fare, der truer Danmark fra Færøernes Side, men jeg tror paa den anden Side, at vi har al Grund til, netop hvis vi ønsker at knytte Færøerne saa stærkt og saa varigt til Danmark som muligt, at søge ind paa de økonomiske Omraader og yde vor Hjælp og Medvirkning paa disse Omraader frem for at holde os til Festlig-

heder. Paa de økonomiske Omraader er der jo — det er en kendt Sag — en uhyre stor Trang til Ophjælpning for den færøske Befolkning. Jeg gaar ud fra, at Dansen klarer sig nok selv uden Statsstøtte eller noget i den Retning, og vort Formaal med det fremsatte Forslag er da foruden det reelle at faa den Gang i Virksomhederne, som der nu i Aarevis har været Trang til i denne Landsdel, ogsaa at gøre, hvad vi kan, for at knytte Færøernes Interesser til Danmark med stærkere Baand, end det hidtil er sket.

Hvad det større Fiskeri angaar, der, som jeg sagde før, i høj Grad er af Interesse for den færøske Befolkning, er der vel ingen Tvivl om, at det sammen med den Plan, som Fiskerne her har udkastet og ønsket Støtte til, er et Omraade, hvor vi paa en betydningsfuld og varig Maade vilde kunne knytte Færøernes Interesser til vort Land. Og det er desuden en Virksomhed, som heller ikke vilde kunne siges at være uden Betydning for os hernede i det øvrige Land, thi hvis vi er i Stand til at drive et omfattende Fiskeri ved Færøerne paa den Maade, som der er udkastet Planer om, er der intet til Hinder for, at en væsentlig Del af den Fiskeforsyning, som Færingerne saaledes kan hjembringe, vilde kunne føres til Dele af det danske Land, som i høj Grad trænger til rigelige og billige Forsyninger med fersk Fisk. Hvis man altsaa kunde fremme saadanne forskelligartede Formaal ved den Virksomhed, her er Tale om, synes jeg, der i høj Grad er Anledning for Staten til at interessere sig derfor.

Dette er Begrundelsen for det Ændringsforslag, som er stillet udenfor Betænkningen, og som jeg her har den Ære at anbefale, et Ændringsforslag, der gaar ud paa i alt at stille indtil 300 000 Kr. til Raadighed for Landbrugsministeren, et Beløb, der efter nærmere Forhandling kan anbringes som Laan dels i Isværker og Kølehuse med indtil 100 000 Kr., dels i det omhandlede Transportkøleskib med indtil 200 000 Kr. Jeg skal tillade mig at anbefale dette Ændringsforslag.

Willezen: Da vi nu gennem de fremsatte Ændringsforslag har tilkendegivet vort Syn paa de ved Finansloven foreliggende Punkter og dermed ogsaa vort principielle Syn paa forskellige Sider af den, og da det er mit Haab og min Opfattelse, at Fremsettelsen af disse Forslag ogsaa vil vise deres Virkning paa de Ændringsforslag, der kan ventes ved tredie Behandling, og da Folketinget gennem Ordfor-